

Lovtidende A

2009

Udgivet den 13. juni 2009

12. juni 2009.

Nr. 505.

Lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje og forskellige andre love

(Behandling af værgemålssager, ajourføring af regler om advokaters virksomhed, digital-, tele- og videokommunikation, afskaffelse af hæftestrafpen m.v.)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov for Færøerne om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 9. marts 2004, som ændret senest ved lov nr. 529 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel1 affattes således:

»Kapitel 1

Retterne

§ 1. De almindelige domstole er Højesteret, landsretterne og byretterne samt Sø- og Handelsretten og Tinglysningsretten.

Stk. 2. Denne lovs regler finder alene anvendelse på rettens pleje ved de almindelige domstole, medmindre andet er bestemt i denne eller anden lov.

Stk. 3. Militære straffesager behandles efter militær retsplejelov.

§ 1 a. Den Særlige Klageret behandler og påkender

- 1) begæringer om genoptagelse af en straffesag, jf. kapitel 86,
- 2) kæremål vedrørende udelukkelse af en forsvarer, jf. § 737,
- 3) klager, der henvises efter § 48,
- 4) sager om suspension, disciplinærforfølgning og afsked på grund af sygdom i de i §§ 49, 49 a, 50 og 55 nævnte tilfælde,
- 5) sager efter § 54 a om afsked og ændring af tjenestested og
- 6) sager om afsættelse af medlemmer af Domstolsstyrelsens bestyrelse, jf. § 6, stk. 3, i lov om Domstolsstyrelsen.

Stk. 2. Klageretten består af 5 medlemmer, der efter indstilling af justitsministeren beskikkes af kongen for en periode på 10 år. Rettens medlemmer kan kun afsættes ved dom. Et medlem udtræder, når betingelserne for beskikkelse bortfalder. Beskikkelsen ophører senest ved udgangen af den måned,

hvor den pågældende fylder 70 år. Genbeskikkelse kan ikke finde sted.

Stk. 3. Klagerettens medlemmer skal være en højesteretsdommer (Klagerettens formand), en landsdommer og en byretsdommer, der beskikkes efter indstilling til justitsministeren fra henholdsvis Højesteret, landsretterne og Den Danske Dommerforening, samt en advokat, der beskikkes efter indstilling til justitsministeren fra Advokatrådet, og en universitetslærer i retsvidenskab eller anden jurist med særlig videnskabelig uddannelse.

Stk. 4. For hvert af rettens medlemmer beskikker kongen efter tilsvarende regler som for vedkommende medlem en første- og andensuppleant. Suppleanterne tiltræder om nødvendigt retten, således at førstesuppleanten går forud for andensuppleanten.

Stk. 5. Klagerettens sekretariatsopgaver udføres af Højesteret efter aftale mellem Højesterets præsident og Klagerettens formand.

§ 2. Højesteret er øverste domstol for hele riget. Den har sit sæde i København og består af en præsident og 15 andre højesteretsdommere.

Stk. 2. Præsidenten er ansvarlig for varetagelsen af de bevillingsmæssige og administrative forhold, der er henlagt til embedet. Præsidenten skal herunder sørge for en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af embedet og skal tage de fornødne initiativer til sikring heraf.

Stk. 3. I præsidentens sted træder i fornødent fald den efter embedsalder ældste af rettens tilstedeværende dommere.

§ 3. I afgørelsen af sager ved Højesteret deltager, medmindre andet er bestemt, mindst 5 dommere. Præsidenten træffer efter forhandling med rettens medlemmer bestemmelse om sagernes fordeling mellem dommerne og om sagernes administrative behandling. Er i en sag det nødvendige antal højesteretsdommere ikke til rådighed, kan præsidenten tilkalde en eller flere landsdommere til at deltage i sagens behandling.

Stk. 2. Når præsidenten ikke deltager i behandlingen af en sag, beklædes formandspladsen af den dommer, præsidenten efter forhandling med rettens medlemmer udpeger dertil.

Stk. 3. Efter rettens nærmere bestemmelse kan følgende afgørelser træffes af udvalg, der består af mindst 3 dommere, og som sammensættes af præsidenten efter forhandling med rettens medlemmer:

- 1) Beslutninger og kendelser, der ikke træffes under domsforhandlingen i domssager,
- 2) i borgerlige sager domme, hvorved anke afvises, domme i sager, hvor indstævnte møder uden at rejse indsigelse, og domme, hvorved der alene tages stilling til spørgsmål om sagsomkostninger, og
- 3) domme i kæresager.

Stk. 4. I det omfang retten finder det formålstjenligt, kan et enkelt af medlemmerne handle på udvalgets vegne. I vedtagelsen af domme og kendelser bortset fra kendelser om afvisning af kæremål skal dog alle udvalgets medlemmer deltage.

§ 4. Fuldmægtige ved Højesteret kan optage bevis, i det omfang Højesteret bestemmer det, jf. § 340, stk. 3.

Stk. 2. For at kunne give møde for andre under bevisoptagelse efter stk. 1 skal en advokat have møderet for Højesteret, jf. § 134.

Stk. 3. Klage over afgørelser truffet under bevisoptagelse efter stk. 1 fremsættes over for Højesteret. Fristen for klager, 2 uger efter at afgørelsen er truffet. Afgørelse af klagen sker ved kendelse.

§ 5. Der skal være to landsretter: Østre Landsret og Vestre Landsret. Under Østre Landsret hører Øerne samt Færøerne, og under Vestre Landsret hører Jylland.

Stk. 2. Østre Landsret, der har sit sæde i København, består af en præsident og 60 andre landsdommere. Vestre Landsret, der har sit sæde i Viborg, består af en præsident og 38 andre landsdommere.

Stk. 3. Præsidenten er ansvarlig for varetagelsen af de bevillingsmæssige og administrative forhold, der er henlagt til embedet. Præsidenten skal herunder sørge for en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af embedet og skal tage de fornødne initiativer til sikring heraf.

Stk. 4. Præsidenten træffer efter forhandling med rettens øvrige dommere bestemmelse om, hvem af disse der skal fungere som præsident under dennes fravær eller forfald.

§ 6. Landsretternes domsmyndighed omfatter dels behandling og påkendelse i 1. instans af retssager i det omfang, som bestemmes ved reglerne i denne lov, dels prøvelse i 2. instans af byretternes behandlinger og afgørelser overensstemmende med de nævnte regler. Endvidere kan kære rejses for landsretten over byrettens afgørelser vedrørende de i § 11, stk. 2, nr. 2 og 5, omhandlede forhold.

§ 7. I afgørelsen af sager ved landsretterne deltager, medmindre andet er bestemt, mindst 3 dommere. Uden for domsforhandlingen kan dog en enkelt dommer handle på rettens vegne. Præsidenten træffer efter forhandling med rettens øvrige dommere bestemmelse om sagernes fordeling mellem dommerne og om sagernes administrative behandling.

Stk. 2. Når rettens præsident ikke deltager i behandlingen af en sag, beklædes formandspladsen af den af rettens dommere, som præsidenten har beskikket dertil. Sådan beskikelse sker for 1 år ad gangen og kan fornyes. I fornødent fald træder den efter embedsalder ældste af de dommere, af hvilke retten dannes, i formandens sted.

Stk. 3. I nævningsager deltager 12 nævninger i sagens behandling. I domsmandssager sammensættes retten af 3 landsdommere og 3 domsmænd.

Stk. 4. Dersom domsforhandlingen i de i stk. 2 nævnte sager må antages at ville blive af længere varighed, kan rettens præsident bestemme, at suppleanter for landsdommerne og nævningerne eller domsmændene skal overvære forhandlingen. Suppleanterne for landsdommerne og domsmændene deltager ikke i rettens rådslagninger og afstemninger, som de dog efter retsformandens bestemmelse kan overvære. Suppleanterne for nævningerne deltager ikke i nævningernes rådslagninger og afstemninger. I øvrigt finder reglerne om nævninger og domsmænd tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse. Bliver nogen af landsdommerne, nævningerne eller domsmændene forhindret i at deltage i hele sagens behandling, indtræder en suppleant i dennes sted.

Stk. 5. I søsager tiltrædes landsretten under domsforhandlingen af 2 sagkyndige medlemmer. I handelssager kan landsretten bestemme, at retten under domsforhandlingen skal tiltrædes af 2 sagkyndige medlemmer. Retten kan tilkalde de sagkyndige til retsmøder uden for domsforhandlingen, når den finder særlig anledning hertil, herunder navnlig i tilfælde af afhøring af parter eller vidner, afhjemling af syn og skøn eller afsigelse af kendelse om et omtvistet punkt.

Stk. 6. Ved søsager og handelssager forstås i denne lov borgerlige sager, i hvilke fagkundskab til søforhold eller til handelsforhold skønnes at være af betydning. Ved afgørelsen af, om en sag er en sø- eller handelssag, tages særligt hensyn til, om parterne ønsker, at retten skal tiltrædes af sagkyndige medlemmer.

Stk. 7. I straffesager, der i 1. instans er behandlet ved søret, jf. § 18, tiltrædes landsretten under domsforhandlingen af 2 sagkyndige medlemmer.

§ 8. Landsretten har hovedtingsted på det sted, hvor den har sit sæde.

Stk. 2. Domsforhandling i nævningsager og domsmandssager foregår endvidere på andre af Domstolsstyrelsen dertil fastsatte tingsteder i landsretskredsen. Domstolsstyrelsen bestemmer, hvilke dele af landsretskredsen der skal henlægges til hvert af disse tingsteder.

Stk. 3. Retten kan bestemme, at retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, herunder også uden for landsretskredsen, når det findes hensigtsmæssigt af hensyn til sagens oplysning.

Stk. 4. Retten kan endvidere bestemme, at retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, herunder undtagelsesvis også uden for landsretskredsen, når det findes hensigtsmæssigt af hensyn til sagens behandling inden for rimelig tid eller af andre særlige grunde.

Stk. 5. Inden retten i medfør af stk. 4 træffer afgørelse om, hvorvidt en sag skal behandles uden for landsretskredsen, skal parterne have lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

§ 9. Landet inddeles i 24 retskredse. Desuden udgør Færøerne en retskreds. Justitsministeren kan foretage forandringer i retskredsenes område, medmindre forandringen indebærer oprettelse eller nedlæggelse af en retskreds.

Stk. 2. Københavns Byret består af en præsident og mindst 39 andre dommere.

Stk. 3. Retten i Glostrup består af en præsident og mindst 14 andre dommere.

Stk. 4. Retterne i Århus og Odense består af en præsident og mindst 11 andre dommere.

Stk. 5. Retten i Aalborg og retten på Frederiksberg består af en præsident og mindst 10 andre dommere.

Stk. 6. Retten i Roskilde består af en præsident og mindst 9 andre dommere.

Stk. 7. Retterne i Kolding og Sønderborg består af en præsident og mindst 8 andre dommere.

Stk. 8. Retterne i Randers, Næstved, Hillerød og Lyngby består af en præsident og mindst 7 andre dommere.

Stk. 9. Retterne i Hjørring, Esbjerg, Nykøbing Falster og Helsingør består af en præsident og mindst 6 andre dommere.

Stk. 10. Retterne i Viborg, Holstebro, Herning, Horsens, Svendborg og Holbæk består af en præsident og mindst 5 andre dommere.

Stk. 11. Retten på Bornholm består af en præsident og mindst 1 anden dommer.

Stk. 12. Ud over det antal dommere, der er nævnt i stk. 2-11, udnævnes yderligere 25 dommere ved byretterne. Der kan højst udnævnes yderligere 5 dommere ved Københavns Byret, yderligere 4 dommere ved hver af de retter, der er nævnt i stk. 3-5, yderligere 3 dommere ved hver af de retter, der er nævnt i stk. 6-8, yderligere 2 dommere ved hver af de retter, der er nævnt i stk. 9 og 10, og yderligere 1 dommer ved retten på Bornholm. Ved ledighed i en dommerstilling ved en ret, hvor der er udnævnt en eller flere yderligere dommere, bestemmer Domstolsstyrelsen, ved hvilken ret stillingen skal placeres.

Stk. 13. Retten på Færøerne består af 2 sorenskrivere (dommere), heraf 1 administrerende sorenskriver, som, medmindre andet er bestemt, varetager de opgaver, der ellers efter denne lov påhviler byretspræsidenterne.

§ 10. Byrettens præsident er ansvarlig for varetagelsen af de bevillingsmæssige og administrative forhold, der er henlagt til embedet. Præsidenten skal herunder sørge for en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af embedet og skal tage de fornødne initiativer til sikring heraf.

Stk. 2. Præsidenten træffer efter forhandling med rettens øvrige dommere bestemmelse om, hvem af disse der skal fungere som præsident under dennes fravær eller forfald.

§ 11. Byrettens virkekreds omfatter behandling og påkendelse af retssager i 1. instans og foretagelse af retshandlinger i det omfang, som bestemmes ved reglerne i denne lov.

Stk. 2. Til byretternes virkekreds hører uden for den egentlige retspleje, hvortil også regnes skifteforvaltning og foged- og auktionsforretninger,

- 1) opkrævning af retsafgifter og regnskabsaflæggelse herfor,
- 2) udmeldelse af syns- og skønsmand uden for retsplejen, for så vidt den ikke kan ske af overøvrigheden,
- 3) retshjælpsforretninger,
- 4) overformynderiforretninger,
- 5) notarialforretninger,
- 6) tilsyn med og revision af dødsboer, der behandles af eksekutorer,
- 7) formandskabet i overlandvæsenskommissionen i henhold til den færøske lovgivning om landvæsenskommissioner og
- 8) formandskabet i overudskiftningskommissionen i henhold til den færøske udskiftningslovgivning.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om notarialforretninger.

Stk. 4. Skifteretten bistår ægtefællen og arvingerne med udfærdigelse af anmeldelser og opgørelser, der skal indgives i henhold til skifteloven, arveloven og arveafgiftsloven, medmindre udfærdigelsen på grund af boets størrelse eller beskaffenhed vil være særlig tidkrævende eller kræve særlige undersøgelser.

§ 12. I afgørelsen af sager ved byretterne deltager 1 dommer. Præsidenten træffer efter forhandling med rettens øvrige dommere bestemmelse om sagernes fordeling mellem dommerne og om sagernes administrative behandling.

Stk. 2. Antages domsforhandlingen i en straffesag, der behandles ved byretten, at ville blive af længere varighed, kan landsrettens præsident efter indstilling fra dommeren bestemme, at forhandlingen skal overværes af en suppleant for denne. Suppleanten deltager ikke i rettens rådslagninger og afstemninger, men kan efter dommerens bestemmelse overvære disse. Suppleanten indtræder i stedet for dommeren, såfremt denne bliver forhindret i at beklæde retten ved sagens behandling og pådømmelse.

Stk. 3. I straffesager, hvor domsmænd medvirker, tiltrædes byretten af 2 domsmænd. Formandspladsen beklædes af dommeren. Antages domsforhandlingen i en sådan sag at ville blive af længere varighed, kan dommeren bestemme, at forhandlingen skal overværes af 1 suppleant, eventuelt 2 suppleanter, for domsmændene. Suppleanten deltager ikke i rettens rådslagninger og afstemninger, men kan efter retsformandens bestemmelse overvære disse. I øvrigt finder reglerne om domsmænd tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse. Suppleanten tiltræder retten, såfremt en af domsmændene bliver forhindret i at medvirke ved sagens behandling og pådømmelse.

§ 13. Domstolsstyrelsen fastsætter efter forhandling med den enkelte byretspræsident tingstederne for byretterne.

Stk. 2. Retten kan bestemme, at retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, herunder også uden for retskredsen, når det findes hensigtsmæssigt af hensyn til sagens oplysning.

Stk. 3. Retten kan endvidere bestemme, at retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, herunder undtagesesvis og-

så uden for retskredsen, når det findes hensigtsmæssigt af hensyn til sagens behandling inden for rimelig tid eller af andre særlige grunde.

Stk. 4. Inden retten i medfør af stk. 3 træffer afgørelse om, hvorvidt en sag skal behandles uden for retskredsen, skal parterne have lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

§ 14. Sø- og Handelsretten i København består af en præsident, 2 vicepræsidenter og 2 andre dommere samt et antal sagkyndige medlemmer. Forretningernes fordeling mellem præsidenten og vicepræsidenterne bestemmes af præsidenten efter forhandling med vicepræsidenterne.

Stk. 2. Under Sø- og Handelsretten hører de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby.

Stk. 3. Sø- og Handelsrettens domsmyndighed omfatter behandling og påkendelse i 1. instans af retssager om EF-varemærker og sager om EF-design.

Stk. 4. Medmindre parterne har aftalt andet, kan endvidere følgende sager anlægges ved Sø- og Handelsretten:

- 1) Internationale sager, hvor fagkundskab til internationale erhvervsforhold har væsentlig betydning.
- 2) Markedsføringssager af væsentlig betydning, hvor Forbrugerombudsmanden er part.
- 3) Immaterielretssager af væsentlig betydning vedrørende varemærker, fællesmærker, design, patenter, brugsmødder og halvledertopografi.
- 4) Konkurrencesager af væsentlig betydning.

Stk. 5. Anlægges en sag, der er omfattet af stk. 4, ved byretten, henviser retten efter anmodning fra en part sagen til Sø- og Handelsretten.

Stk. 6. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning, herunder vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter.

Stk. 7. Til Sø- og Handelsrettens virkekreds hører endvidere

- 1) forbudssager om EF-varemærker,
- 2) forbudssager om EF-design,
- 3) sager om begrænsningsfonde og
- 4) behandling af anmeldelser om betalingsstandsning og begæringer om konkurs, akkordforhandling eller gælds-sanering i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby.

Stk. 8. Sø- og handelssager, jf. § 7, stk. 6, der efter stk. 2 skulle behandles ved en anden ret, kan indbringes for Sø- og Handelsretten i København, når parterne er enige herom.

§ 15. I den enkelte sags behandling deltager præsidenten eller en vicepræsident og efter reglerne i stk. 2-7 eventuelt tillige et antal af rettens sagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Under domsforhandling i borgerlige sager tiltrædes retten af 2 sagkyndige. Retten kan tilkalde de sagkyndige til retsmøder uden for domsforhandlingen, når den finder særlig anledning hertil, herunder navnlig i tilfælde af afhøring af parter eller vidner, afhjemling af syn og skøn eller afsigelse af kendelse om et omtvistet punkt.

Stk. 3. I straffesager tiltrædes retten under domsforhandlingen og pådømmelsen af 2 sagkyndige. Tilkaldelse af sagkyndige er dog ikke nødvendig i sager, som fremmes til dom uden udfærdigelse af anklageskrift i medfør af § 925, eller i politisager, som afgøres ved dom i henhold til § 934, stk. 1, eller § 935, stk. 1, eller slutes i henhold til § 936 eller § 937.

Stk. 4. Retten kan også i øvrigt i straffesager tilkalde 2 sagkyndige.

Stk. 5. Under afgivelse af søforklaring tiltrædes retten af 2 sagkyndige.

Stk. 6. Ved afgørelse af tvistigheder i konkursboer om, hvorvidt en anmeldt fordring skal anerkendes, tiltrædes retten af 2 sagkyndige, såfremt sag til afgørelse af tvisten ville være en sø- eller handelssag, jf. § 7, stk. 6. I øvrigt kan retten ved behandlingen af konkursboer tilkalde en eller flere sagkyndige.

Stk. 7. Retten kan i alle sager tilkalde 4 sagkyndige i stedet for 2, når sagens karakter taler derfor. I sager vedrørende lovgivningen om markedsføring tilkaldes altid 4 sagkyndige under domsforhandlingen, medmindre retten efter parternes anmodning bestemmer, at der kun skal tilkaldes 2 sagkyndige, eller i straffesager, at sagen skal behandles uden tilkaldelse af sagkyndige.

§ 16. Tinglysningensretten, der har sit sæde i Hobro, består af en præsident, der har ansvaret for tinglysningen.

Stk. 2. Præsidenten er endvidere ansvarlig for varetagelsen af de bevillingsmæssige og administrative forhold, der er henlagt til embedet. Præsidenten skal herunder sørge for en forsvarelig og hensigtsmæssig drift af embedet og skal tage de fornødne initiativer til sikring heraf.

Stk. 3. Tinglysningensretten varetager tinglysningen for hele landet. På Færøerne varetages tinglysningen af Tinglysningsskontoret.

§ 17. Fuldmægtige ved byretterne, Sø- og Handelsretten og Tinglysningensretten kan behandle sager, der hører under vedkommende ret, i det omfang rettens præsident bestemmer det.

Stk. 2. Domstolsstyrelsen fastsætter regler for fuldmægtiges uddannelse ved byretterne, Sø- og Handelsretten og Tinglysningensretten. For Færøernes vedkommende skal reglerne tilsikre, at det nødvendige antal fuldmægtige uddannes i færøsk lovgivning, færøske samfundsforhold og færøsk kultur og til lige i færøsk sprog i skrift og tale.

Stk. 3.«

Ved byretterne og Sø- og Handelsretten kan rettens præsident meddele andre personer bemyndigelse til at afvise sagen, hvis angivelsen af sagsøgtens navn og adresse, jf. § 348, stk. 2, nr. 1, er unøjagtig, således at forkyndelse ikke kan foretages på grundlag af sagsøgerens oplysninger. § 349, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Rettens præsident kan endvidere meddele andre personer bemyndigelse til at udføre foged-, skifte- og notarialforretninger samt fader-skabssager, hvis der ikke skal træffes afgørelse i tvistigheder. Personer, der er bemyndiget til at udføre fogedforretninger, kan dog efter præsidentens nærmere bestemmelse træffe afgørelser efter § 490, § 494, stk. 2 og 3, og § 525.

»Stk. 4. Ved Tinglysningsretten kan prææsidenten meddele andre personer bemyndigelse til at udføre tinglysningsforretninger.

Stk. 5. Den administrerende sorenskriver (dommer) kan meddele sysselmændene og disses stedfortrædere samt de hos sysselmændene beskæftigede kontorfunktionærer bemyndigelse, jf. stk. 3, til at udføre skifte-, notarial- og fogedforretninger, herunder forrette auktioner over løsøre, dog ikke registrerede skibe og luftfartøjer. Det har sit forblivende ved sysselmændenes virksomhed med salg ved auktion af småvrag og hittefæ, af inddrevet løst gods, vrag eller vragstykker, jf. strandingslov for Færøerne af 24. marts 1899 § 10, og af grind. Endvidere kan sysselmanden, jf. punkt 1 i anordning nr. 204 af 4. november 1892, i visse tilfælde træde i den ordinære dommers sted som formand for søretten ved afgivelse af søforklaringer, jf. kapitel 19 a.

§ 18. Uden for det i § 14, stk. 2, nævnte område virker byretten som søret i følgende sager:

- 1) Søsager, jf. § 7, stk. 6.
- 2) Straffesager, i hvilke fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning.
- 3) Søforklaringer.
- 4) Foretagelse af retshandlinger til brug for andre retter i søsager, jf. § 7, stk. 6, i straffesager, i hvilke fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning, og i sager om afgivelse af søforklaring.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 15, stk. 2-5, om medvirken af sagkyndige finder tilsvarende anvendelse.

§ 19. Uden for det i § 14, stk. 2, nævnte område kan byretten i handelssager, jf. § 7, stk. 6, bestemme, at retten under domsforhandlingen skal tiltrædes af 2 sagkyndige dommere. Retten kan tilkalde de sagkyndige til retsmøder uden for domsforhandlingen, når den finder særlig anledning hertil, herunder navnlig i tilfælde af afhøring af parter eller vidner, afhjemling af syn og skøn eller afsigelse af kendelse om et omtvistet punkt. Bestemmelsen i 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved foretagelse af retshandlinger til brug for andre retter i handelssager.

§ 20. Under behandling af konkursboer kan sagkyndige dommere tilkaldes efter reglerne i § 7, stk. 5, § 18, stk. 2, og § 19.

§ 21. Sø- og handelssager kan behandles ved de for almindelige borgerlige retssager dannede retter, når begge parter er enige herom.

Stk. 2. Anmodning om, at en sag skal behandles som sø- eller handelsretssag eller indsigelse derimod, skal fremsættes i 1. retsmøde eller, såfremt sagen forberedes skriftligt, før skriftvekslingens slutning. Retten kan dog i særlige tilfælde tage hensyn til en anmodning eller indsigelse, der fremsættes senere, men dog inden domsforhandlingens begyndelse.«

2. § 31, stk. 4, ophæves.

3. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Det er forbudt under retsmøder at optage eller transmittere billeder og lyd, medmindre retten undtagelsesvis

tillader dette. Det er endvidere forbudt under retsmøder at transmittere tekst, medmindre retten undtagelsesvis tillader dette. Offentliggørelse af billeder og lyd, der er optaget i strid hermed, er forbudt. Retten kan i øvrigt på ethvert tidspunkt under sagen forbyde offentlig gengivelse af billeder og lyd, der er optaget under et retsmøde. Rettens afgørelse efter 1. og 4. pkt. træffes ved kendelse.

Stk. 2. Personer, der afgiver forklaring under retsmødet, skal gøres bekendt med, at der optages billeder og lyd.

Stk. 3. Retten kan på ethvert tidspunkt forbyde, at apparater, der kan optage eller transmittere billeder, lyd eller tekst, medbringes eller anbringes i lokaler, hvor der afholdes retsmøder.

Stk. 4. Billedoptagelse i rettens bygninger er forbudt, medmindre rettens prææsident giver tilladelse dertil. Stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Billedoptagelse uden for rettens bygninger af sigtede, tiltalte og vidner, der er på vej til eller fra et retsmøde i en straffesag, er forbudt, medmindre den pågældende har samtykket i optagelsen. Stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 31 b. Retten kan under særlige omstændigheder forbyde tegning under retsmøder eller offentliggørelse af tegninger fra et retsmøde. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 31 c. Overtrædelse af § 31 a, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 4 og 5, eller af rettens forbud efter § 31 a, stk. 1, 4. pkt., og stk. 3, og § 31 b straffes med bøde.«

4. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Når retten i medfør af denne lov har tilladt, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation, anses den pågældende som deltager i retsmødet på samme måde som ved fremmøde i retten. Dette gælder dog ikke i de i § 760, stk. 2, og § 764, stk. 2, nævnte tilfælde.

§ 32 b. Skal nogen afgive forklaring i et retsmøde, må en part eller rettergangsfuldmægtig, der ikke er advokat, kun deltage i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, såfremt fremgangsmåden i § 191 følges eller den pågældende er ledsaget af en advokat.«

5. § 41 a ophæves.

6. I § 93, stk. 4, ændres »umyndiggjort eller under lavværge-mål« til: »umyndige, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværge-mål efter værgemålslovens § 7«.

7. Efter § 115 a indsættes:

»§ 115 b. Politiet kan videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde eller af hensyn til politiets samarbejde med de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer.

Stk. 2. I samme omfang som nævnt i stk. 1 kan en myndighed videregive oplysninger om enkeltpersoner til politiet og andre myndigheder, der indgår i de former for samarbejde,

som er nævnt i stk. 1. Oplysningerne må i forbindelse med de nævnte former for samarbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af straffesager.

Stk. 3. Inddrages selvejende institutioner, der løser opgaver for det offentlige inden for social- og undervisningsområdet eller social- og behandlingspsykiatrien, i de former for samarbejde, som er nævnt i stk. 1, kan der i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 2 udveksles oplysninger mellem myndighederne og institutionerne.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der indgår i de former for samarbejde, som er nævnt i stk. 1, er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1-3.«

8. § 119, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,«

9. § 119, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) har bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen,«

10. I § 119, stk. 2, nr. 4, ændres »jf. stk. 3-5.« til: »jf. stk. 3 og 4, og«.

11. I § 119, stk. 2, indsættes som *nr. 5*:

»5) har gennemført en teoretisk grunduddannelse og bestået en eksamen i forhold af særlig betydning for advokaterhvervet samt bestået en praktisk prøve i retssagsbehandling.«

12. I § 119, stk. 3, ændres »herunder behandling af retssager,« til: »herunder opnåelse af kendskab til behandlingen af retssager,«.

13. I § 119, stk. 4, udgår », dog med højst 2 år«.

14. § 119, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

15. § 119, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om den teoretiske grunduddannelse, eksamen og praktiske prøve i retssagsbehandling, herunder om indhold, tilrettelæggelse og betaling herfor. Justitsministeren kan i særlige tilfælde fritage for kravet om gennemførelse af den teoretiske grunduddannelse, kravet om eksamen og kravet om den praktiske prøve i retssagsbehandling. Advokatsamfundet forestår den teoretiske grunduddannelse, eksamen og den praktiske prøve i retssagsbehandling. Retten vurderer, om en retssag er egnet til at udgøre den praktiske prøve i retssagsbehandling.«

16. I § 121 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beskikkelse kan endvidere nægtes den, der har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

17. I § 122, stk. 2, indsættes som *2. pkt.*:

»Ved afgørelser om dispensation skal der navnlig lægges vægt på, at en advokat skal være uafhængig af det offentlige, således at der ikke kan opstå interessekonflikter mellem en offentlig ansættelse og den pågældendes udøvelse af advokatvirksomhed.«

18. § 123 affattes således:

»§ 123. En advokat skal i mindst 1 år enten have været i virksomhed som autoriseret fuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed, eller som advokat have været ansat hos en anden advokat, der udøver advokatvirksomhed, for at kunne udøve advokatvirksomhed i fællesskab med en anden advokat, udøve enkeltmandsvirksomhed som advokat eller eje aktier eller anparter i et advokatselskab.

Stk. 2. Justitsministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1.«

19. § 124 affattes således:

»§ 124. Advokatvirksomhed må ud over i enkeltmandsvirksomhed eller i et fællesskab af advokater kun udøves af et advokatselskab, der drives i aktie-, anparts- eller kommanditaktieselskabsform (partnerselskabsform).

Stk. 2. Et advokatselskab må alene have til formål at drive advokatvirksomhed. Et advokatselskab, der alene ejes af advokater, og hvis eneste formål og aktivitet er at eje aktier eller anparter i et andet advokatselskab, kan dog eje aktier eller anparter i et advokatselskab.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 må foreninger, interesseorganisationer og lign. som mandatar udføre retssager for deres medlemmer inden for foreningens interesseområde.«

20. § 124 a affattes således:

»§ 124 a. Et advokatselskab er pligtigt og eneberettiget til i navnet at benytte ordene advokataktieselskab, advokatanpartsselskab, advokatkommanditaktieselskab, advokatpartnerselskab eller deraf dannede forkortelser.«

21. Efter § 124 a indsættes:

»§ 124 b. En advokat, der udøver virksomhed i et advokatselskab, eller en anden ansat i selskabet, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter heri, hæfter personligt sammen med selskabet for ethvert krav, der er opstået som følge af vedkommendes bistand til en klient.

§ 124 c. Aktier eller anparter i et advokatselskab må, jf. dog § 124 f, kun ejes af

- 1) advokater, der aktivt driver advokatvirksomhed i selskabet, dets moderselskab eller dets datterselskab,
- 2) andre ansatte i selskabet eller
- 3) et andet advokatselskab.

Stk. 2. De personer, der er nævnt i stk. 1, nr. 2, må alene tilsammen eje under en tiendedel af aktierne eller anparterne i selskabet og må alene tilsammen have under en tiendedel af stemmerne i selskabet. Det er ikke tilladt i selskabets vedtægter eller ved aktionæroverenskomst at fastsætte bestemmelser, der begrænser aktieselskabslovens bestemmelser om indløsning af aktier.

§ 124 d. De personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, skal bestå

en prøve i de regler, der er af særlig betydning for advokaterhvervet. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom. Advokatsamfundet forestår afholdelsen af prøven.

Stk. 2. Klager over de personer, som er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan indbringes for Advokatnævnet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 15 a og 15 b.

§ 124 e. Bestyrelsesmedlemmer i et advokatselskab, bortset fra medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer eller bestyrelsesmedlemmer, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i advokatselskabet, skal aktivt drive advokatvirksomhed i selskabet eller i dets moderselskab eller dets datterselskab.

Stk. 2. Medlemmer af direktionen i et advokatselskab, bortset fra medlemmer af direktionen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i advokatselskabet, skal aktivt drive advokatvirksomhed i selskabet.

Stk. 3. Flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i et advokatselskab skal dog til enhver tid udgøres af advokater, der aktivt driver advokatvirksomhed i selskabet eller i dets moderselskab eller dets datterselskab. Det samme gælder for medlemmerne af direktionen i et advokatanpartsselskab, hvis anpartselskabets ledelse kun består af en direktion.

Stk. 4. Det er en betingelse for, at personer, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan deltage som medlemmer af advokatselskabets bestyrelse eller direktion, at de forinden har bestået den i § 124 d, stk. 1, nævnte prøve i de regler, der er af særlig betydning for advokaterhvervet.

Stk. 5. De i stk. 1-4 fastsatte krav til sammensætningen af et advokatselskabs bestyrelse eller direktion gælder ikke for de advokatselskaber, der i medfør § 124, stk. 2, 2. pkt., alene ejes af advokater, og hvis eneste formål og aktivitet er at eje aktier eller anparter i et andet advokatselskab.

§ 124 f. Justitsministeren fastsætter nærmere regler for udøvelse af advokatvirksomhed i selskabsform, herunder regler om omdannelse af et advokatselskab til andet formål og regler om afhændelse af aktier og anparter.

§ 124 g. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 124, § 124 a, § 124 c og § 124 e, stk. 1-4.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 124 d og § 124 f, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.«

22. I § 126 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En advokat skal medvirke til, at en fuldmægtig, der er autoriseret hos advokaten, kan deltage i den teoretiske grunduddannelse, eksamen og praktiske prøve i retssagsbehandling, jf. § 119, stk. 2, nr. 5. Advokaten skal afholde udgifterne til den teoretiske grunduddannelse, eksamen og praktiske prøve i retssagsbehandling.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

23. I § 126 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Enhver advokat og advokatfuldmægtig skal løbende deltage i efteruddannelse af betydning for advokaterhver-

vet. En advokat skal afholde udgifterne hertil for en fuldmægtig, der er autoriseret hos advokaten. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

24. I § 127 a udgår »§ 124 og«.

25. I § 127 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* § 126, stk. 1, 2 og 4, samt § 127 gælder også for de ansatte i et advokatselskab, som ejer aktier eller anparter i advokatselskabet, jf. § 124 c, stk. 1, nr. 2.«

26. § 129 affattes således:

»**§ 129.** Straffelovens §§ 144, 150-152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på advokater samt deres autoriserede fuldmægtige, partnere, personale og andre, som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden.«

27. § 132 affattes således:

»**§ 132.** Enhver advokat har møderet for byret, for Sø- og Handelsretten i sager omfattet af den danske retsplejelovs § 15, stk. 2, nr. 4, og for Den Særlige Klageret.«

28. § 133, stk. 3-5, affattes således:

»*Stk. 3.* Prøven består i, at den pågældende udfører to retssager, der afsluttes med mundtlig domsforhandling.

Stk. 4. Den ene retssag kan være en byretssag, herunder den praktiske prøve, der er omhandlet i § 119, stk. 2, nr. 5. I så fald skal dette være en sag med kollegial behandling i medfør af den danske retsplejelov, eller en sag, hvor der medvirker sagkyndige dommere. Den anden retssag skal aflægges for en af landsretterne eller for Sø- og Handelsretten. En sag kan kun danne grundlag for prøven, hvis vedkommende ret finder sagen egnet hertil.

Stk. 5. Prøven er bestået, når de retter, hvor sagerne er udført, finder udførelsen tilfredsstillende. Vedkommende landsret eller Sø- og Handelsretten kan dog, hvis sagen er udført for landsretten eller Sø- og Handelsretten, ud fra den første sags karakter og udførelsen heraf erklære prøven for bestået alene på grundlag af denne sag. Den anden sag skal udføres senest 5 år efter udførelsen af den første sag, medmindre den ret, hvor den anden sag udføres, meddeler undtagelse herfra.«

29. § 135 affattes således:

»**§ 135.** Enhver advokat kan have en eller to autoriserede fuldmægtige, der skal have bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen.

Stk. 2. Autorisationen meddeles af præsidenten i den byretskreds, hvor vedkommende advokat har kontor. Bestemmelsen i § 121 gælder tilsvarende.«

30. § 139, stk. 1, affattes således:

»Retten til at udøve advokatvirksomhed kan frakendes ved dom, såfremt det på grund af advokatens sindssygdom skønnes uforsvarligt, at vedkommende fortsat udøver advokatvirksomhed. Retten til at udøve advokatvirksomhed kan endvidere frakendes ved dom på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre, såfremt advokaten har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Sagen anlægges af justitsministeren i den borgerlige

retsplejes former. Advokaten har ret til fri proces, såfremt vedkommende opfylder betingelserne i § 330, stk. 1, nr. 2.«

31. Efter § 139 indsættes:

»§ 139 a. Justitsministeriet kan offentliggøre oplysninger om de i § 138 og § 139, stk. 1 og 2, nævnte domme og kendelser, hvorved der er sket frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.«

32. § 143 affattes således:

»§ 143. Det Danske Advokatsamfund udgøres af alle advokater.

Stk. 2. Advokatsamfundets bestyrelse, der benævnes Advokatrådet, fører tilsyn med advokaterne og deres autoriserede fuldmægtige. Finder rådet, at en advokat ikke har handlet i overensstemmelse med de pligter, stillingen medfører, kan det indklage den pågældende for Advokatnævnet. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår advokatselskab, jf. § 124.

Stk. 3. Advokatrådet kan træffe bestemmelse om, at en advokat eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparten i et advokatselskab, skal indkaldes til en samtale med kredsbestyrelsen i en af de advokatkrede, som grænser op til den kreds, hvor advokaten eller den ovennævnte person har sin virksomhed, hvis det må antages, at advokaten eller den ovennævnte person groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører. Advokatrådet kan endvidere i sager, hvor en advokat eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparten i et advokatselskab, er under mistanke for at have begået overtrædelser, der kan føre til frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed eller retten til at eje aktier eller anparten i et advokatselskab, bestemme, at der skal iværksættes et kollegialt tilsyn med advokaten eller den ovennævnte person.

Stk. 4. Advokatsamfundet opdeles i et antal advokatkrede. Advokatkredeenes bestyrelser bistår Advokatrådet.

Stk. 5. Advokatsamfundet fastsætter regler om sin organisation og virksomhed i en vedtægt, der skal godkendes af justitsministeren.«

33. § 144 affattes således:

»§ 144. Advokatsamfundet opretter et Advokatnævn. Advokatnævnet består af en formand og 2 næstformænd, der alle skal være dommere, samt af 18 andre medlemmer. Formanden og næstformændene udpeges af Højesterets præsident. Af de øvrige medlemmer vælges 9 af Advokatsamfundet blandt advokater, der ikke er medlemmer af Advokatrådet, og 9, der ikke må være advokater, udpeges af justitsministeren. Justitsministerens udpegning af medlemmer og stedfortrædere herfor sker efter indstilling fra sådanne myndigheder, organisationer og lign., således at det sikres, at der til nævnet udpeges medlemmer og stedfortrædere herfor, der har kendskab til både private klienters, erhvervsklienters og offentlige klienters interesser. Medlemmer og stedfortrædere herfor udpeges for en periode af 6 år. Der er ikke mulighed for genudpegning.

Stk. 2. Ved nævnets behandling af en sag skal deltage et eller flere medlemmer af formandskabet, et eller flere af de

medlemmer, der er udpeget af justitsministeren, og et antal advokater, der svarer til antallet af de medlemmer, der er udpeget af justitsministeren.

Stk. 3. Advokatnævnet kan ved sagernes forberedelse lade sig bistå af advokatkredeenes bestyrelser.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om Advokatnævnets virksomhed, herunder om nævnets virksomhed i afdelinger. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om betaling af udgifter til honorarer m.v. til advokater, der udpeges som anklager, forsvarer eller til at varetage klagerens interesser i disciplinærsager.«

34. § 145 affattes således:

»§ 145. Ved behandlingen af sager, hvor kredsbestyrelserne skal bistå Advokatnævnet, tiltrædes bestyrelserne hver af et medlem, der ikke er advokat. Virker en kredsbestyrelse i flere afdelinger, tiltrædes kredsbestyrelsen dog af ét medlem for hver afdeling. Disse medlemmer og stedfortrædere herfor udpeges af justitsministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening). Justitsministeren kan fastsætte regler om indstilling fra kommuner, der ikke er medlemmer af KL (Kommunernes Landsforening).

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kredsbestyrelsernes behandling af sager, hvor de skal bistå Advokatnævnet, samt kredsbestyrelsernes afholdelse af de samtaler, som er nævnt i § 143, stk. 3.«

35. § 146 affattes således:

»§ 146. Klager over vederlag, som en advokat, et advokatselskab eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparten i et advokatselskab, har forlangt for sit arbejde, kan af den, som har retlig interesse heri, indbringes for Advokatnævnet. Nævnet kan godkende vederlagets størrelse eller bestemme, at vederlaget skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 2. Klager skal indgives, inden 1 år efter at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag. Fristen regnes fra den endelige afregning af den pågældende sag. Advokatnævnet kan behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Stk. 3. Advokatnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

36. § 147 ophæves.

37. § 147 a affattes således:

»§ 147 a. Så længe en sag behandles af Advokatnævnet, kan klagesagens parter ikke anlægge sag ved domstolene om de spørgsmål, der er omfattet af klagen. Når Advokatnævnet har truffet afgørelse, kan hver af parterne indbringe sagen for domstolene.«

38. I § 147 b, stk. 1, ændres »en advokat eller et advokatselskab« til: »en advokat, et advokatselskab eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparten i et advokatselskab,«.

39. I § 147 b, stk. 2, ændres »3 måneder« til: »1 år«.

40. § 147 c, stk. 1 og 2, affattes således:

»Finder Advokatnævnet, at en advokat, et advokatselskab eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, har tilsidesat pligter, der følger af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af loven, kan nævnet tildele advokaten, advokatselskabet eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, en irettesættelse eller pålægge vedkommende eller selskabet en bøde på indtil 300.000 kr.

Stk. 2. Advokatnævnet kan under anvendelse af tvangsbøder pålægge en advokat, et advokatselskab eller en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, at opfylde en forpligtelse som nævnt i stk. 1. Nævnet kan endvidere, hvis det skønnes fornødent, fratage advokaten eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, en sag og lade en anden af klienten godkendt advokat eller person, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, færdiggøre den.«

41. I § 147 c indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»**Stk. 4.** Har en af de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af de regler, som regulerer advokaterhvervet, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil overholde disse regler, kan Advokatnævnet frakende vedkommende retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at eje aktier eller anparter i et advokatselskab. Frakendelse kan ske i et tidsrum fra 6 måneder til 5 år eller indtil videre.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

42. I § 147 c, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »advokatselskabet,«: »personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab,«.**43. § 147 d, stk. 1, affattes således:**

»Advokatnævnets afgørelse efter § 147 c, stk. 1 og 2, kan indbringes for landsretten af advokaten, advokatselskabet eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab. Landsretten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.«

44. I § 147 d, stk. 3, ændres »advokaten eller advokatselskabet« til: »advokaten, advokatselskabet eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab,«.**45. § 147 e affattes således:**

»**§ 147 e.** Advokaten eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan forlange en afgørelse efter § 147 c, stk. 3 eller 4, indbragt for landsretten. Landsretten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for justitsministeren, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Justitsministeren anlægger herefter sag i den borgerlige retsplejes former mod advokaten eller personen,

der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab. Advokaten eller personen har ret til fri proces, såfremt vedkommende opfylder betingelserne i § 330, stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har opsættende virkning, men landsretten kan, hvis Advokatnævnet har frakendt advokaten retten til at udøve advokatvirksomhed eller personen, der i medfør af § 124 c, stk. 1, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, retten til at eje aktier eller anparter i et advokatselskab, ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve sådan virksomhed, indtil sagen er endeligt afgjort. Det kan ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«

46. I § 147 f, stk. 1, indsættes efter »§ 147 c, stk. 3«: »og 4«.**47. Efter § 148 indsættes:**

»**§ 148 a.** Krav om skriftlighed eller underskrift er ikke til hinder for, at meddelelser til retten sendes som digital kommunikation. Meddelelsen skal være forsynet med en digital signatur.

Stk. 2. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med domstolene, herunder om anvendelsen af digital signatur.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for retten.

Stk. 4. Hvis en digital meddelelse ikke er forsynet med digital signatur eller er behæftet med andre fejl, der gør den uegnet til at indgå i rettens behandling af en sag, kan retten afvise meddelelsen eller fastsætte en frist for afhjælpning af mangelen. Efter anmodning træffes afgørelsen om afvisning ved kendelse.«

48. § 149 affattes således:

»**§ 149.** Hovedsproget i retten er færøsk, men dansk kan lige så vel anvendes som færøsk. Afhøring af personer, der ikke har tilstrækkeligt kendskab til det færøske eller det danske sprog, skal så vidt muligt ske ved hjælp af en translatør eller en af retten udnævnt tolk. Dog kan, bortset fra straffesager, hvori nævninger medvirker, tilkaldelse af tolk undlades, når ingen af parterne gør fordring herpå og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Hvis dommeren ikke har fornødent kendskab til det færøske sprog, foranlediger dommeren tilkaldt en kyndig person til at fungere som oversætter, når det måtte være fornødent.

Stk. 2. Dokumenter, der er affattet på fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en translatør eller en af retten antaget oversætter. Oversættelsen kan dog frafaldes, når begge parter er enige derom og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Har dommeren ikke fornødent kendskab til det færøske skriftsprog, foranlediger dommeren dokumenter affattet i det færøske sprog oversat. Såfremt oversættelsen ikke godkendes af parterne, skal den bekræftes af en af retten udmeldt kyndig person. I tilfælde af anke eller kære skal dokumenter affattet på det færøske sprog ledsages af en oversættelse foretaget af en dertil af retten beskikket person. Udgifterne ved de i dette stykke omhandlede oversættelser af

færøske dokumenter og de i stk. 1, 4. pkt., omhandlede tilkaldelser af tolk affholdes af landskassen.

Stk. 3. En statsborger i et andet nordisk land kan uanset reglerne i stk. 1 og 2 indlevere dokumenter, der er affattet på den pågældendes eget sprog. Retten foranlediger dog dokumenter oversat til færøsk, såfremt modparten forlanger det eller retten finder det nødvendigt. På begæring af en statsborger i et andet nordisk land skal retten foranledige dokumenter, der indleveres af modparten, oversat til det pågældende fremmede nordiske sprog.

Stk. 4. Udgifter til tolkning i sager, hvori en statsborger i et andet nordisk land er part, affholdes af landskassen. Det samme gælder udgifter til oversættelse efter reglerne i stk. 3. Retten kan bestemme, at udgifterne skal godtgøres af parterne i overensstemmelse med lovens almindelige regler om sagsomkostninger.

Stk. 5. Forhandling med og afhøring af døde og svært hørehæmmede skal så vidt muligt foregå ved hjælp af en uddannet tolk. Forhandling med og afhøring af øvrige hørehæmmede og døvblevne skal efter begæring fra vedkommende så vidt muligt foregå ved hjælp af en uddannet tolk. For så vidt angår stumme, kan afhøring eller forhandling foregå ved skriftlige spørgsmål og svar eller efter begæring så vidt muligt ved hjælp af en tolk. Den døde, hørehæmmede, døvblevne eller stumme har endvidere adgang til at lade sig bistå af en dødeksulent, tunghøreksulent el.lign. under retsmøder.

Stk. 6. Til at bistå som tolk eller tegnsprogkyndigs må ingen tilkaldes, der ifølge § 60 og § 61 ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen. I øvrigt bliver de om vidner gældende regler at anvende på de nævnte personer med de lempelser, der følger af forholdets natur, og for så vidt ikke andet særlig er foreskrevet.

Stk. 7. Tolkning kan ske ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, at tolken møder samme sted som parten, vidnet eller syns- og skønsmanden og tolkning ved anvendelse af telekommunikation med billede findes forsvarlig. Når der tolkes for en part, et vidne eller en syns- og skønsmand, der deltager ved anvendelse af telekommunikation, skal tolken så vidt muligt befinde sig samme sted som parten, vidnet eller syns- og skønsmanden.«

49. I § 154 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Anvendelse af digital kommunikation kan ske, hvis modtageren har samtykket i at modtage meddelelser på denne måde, jf. dog § 155, nr. 2. Samtykke kan gives for den enkelte sag eller generelt. Meddelelser, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

50. I § 155 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) ved digital kommunikation gøres tilgængelig for den pågældende, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen (digital forkyndelse),«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

51. Efter § 156 indsættes:

»§ 156 a. Ved digital forkyndelse anses meddelelsen for forkyndt, hvis den pågældende bekræfter at have modtaget meddelelsen enten ved en meddelelse, der sendes ved digital kommunikation med anvendelse af digital signatur, eller ved at sende en personligt underskrevet kopi af meddelelsen. Forkyndelsen anses for sket, den dag modtageren anfører at have modtaget kendelsen. Er ingen modtagelsesdag anført, eller er den angivne modtagelsesdag senere end den registrerede modtagelsesdato for den digitalt fremsendte bekræftelse eller datoen i poststempellet på tilbagesendelsen, anses forkyndelsen for sket på den registrerede modtagelsesdag eller på poststemplets dato.«

52. I § 158 ændres »§ 155, nr. 2 og 3« til: »§ 155, nr. 3 og 4«.

53. I § 174 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Retten kan bestemme, at et vidne skal afgive forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det findes hensigtsmæssigt og forsvarligt. Vidnet indkaldes til at møde et nærmere angivet sted, jf. § 191.

Stk. 3. Retten kan bestemme, at et vidne skal afgive forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede, hvis det vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, at forklaringen afgives i retten eller ved anvendelse af telekommunikation med billede og afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede findes forsvarlig. Vidnet pålægges at være til rådighed for rettens etablering af telekommunikationen på en nærmere angiven måde. Reglerne i § 175 finder tilsvarende anvendelse.«

54. I § 186, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvis der sker billed- eller lydoptagelse af vidneforklaringen efter stk. 3, kan retten dog bestemme, at der ikke skal ske optegnelse i retsbogen.«

55. I § 186 indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Retten kan bestemme, at der skal ske billed- eller lydoptagelse af en vidneforklaring. Afgives vidneforklaringen ikke under domsforhandlingen, skal optagelsen så vidt muligt ske som billedoptagelse.

Stk. 4. En part har adgang til at gennemse billed- og lydoptagelser, som er foretaget i medfør af stk. 3, medmindre parten ikke havde adgang til at overvære vidneforklaringen. Gennemsyn kan ske hos retten eller hos partens advokat eller forsvarer. Billed- og lydoptagelser, som er foretaget i medfør af stk. 3, er i øvrigt ikke genstand for aktindsigt.

Stk. 5. Medmindre højere straf er forskyldt efter lovgivningen i øvrigt, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver billed- eller lydoptagelser, som er foretaget i medfør af stk. 3.

Stk. 6. Den, der efter regler i denne lov har ret til aktindsigt i indførelser i retsbogen vedrørende en vidneforklaring, hvor der i medfør af stk. 3 er sket billed- eller lydoptagelse, kan mod betaling af udgifterne herved forlange, at der tilvejebringes en udskrift af vidneforklaringen. Udskriften anses som et bilag til retsbogen. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om opgørelsen af udgifterne ved tilvejebringelsen af udskrifter.«

56. I § 189, stk. 3, § 535, stk. 1, 1. pkt., § 650, stk. 1, 1. pkt., § 895, stk. 6, og § 1017 a, stk. 4, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder.«

57. Efter § 190 indsættes:

»§ 191. Reglerne i denne paragraf gælder for telekommunikation med billede.

Stk. 2. Vidnet indkaldes til at møde for

- 1) en ret,
- 2) en offentlig myndighed, der er bemyndiget til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager, jf. stk. 3, eller
- 3) en fysisk eller juridisk person, der har autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager, jf. stk. 4.

Stk. 3. Domstolsstyrelsen kan bemyndige en offentlig myndighed til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager. Der kan i bemyndigelsen fastsættes vilkår for gennemførelsen af telekommunikationen. Domstolsstyrelsen kan tilbagekalde en bemyndigelse, hvis vilkårene overtrædes.

Stk. 4. Domstolsstyrelsen kan give en fysisk eller juridisk person autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager. Der kan i autorisationen fastsættes vilkår for gennemførelsen af telekommunikationen. Domstolsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation, hvis vilkårene overtrædes.

Stk. 5. Domstolsstyrelsen fastsætter nærmere regler om meddelelse og tilbagekaldelse af bemyndigelser efter stk. 3 og autorisationer efter stk. 4 og om fastsættelse af vilkår samt regler om betaling for telekommunikation og om betaling af gebyr for behandling af ansøgninger om bemyndigelse efter stk. 3 eller autorisation efter stk. 4.

Stk. 6. Retten kan tillade, at et vidne, der befinder sig i udlandet, afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis forklaringen skønnes at kunne afgives under lige så betryggende former som en forklaring, der afgives efter reglerne i stk. 2.«

58. § 257 affattes således:

»§ 257. I retssager kan en umyndig ikke optræde på egen hånd. Udøves værgemål af forældre i forening, og udebliver den ene af forældrene i et retsmøde, mens den anden møder, optræder den mødte på den umyndiges vegne under retsmødet.

Stk. 2. Værgen kan ikke uden samtykke fra den, der er umyndig, anlægge retssag, der angår formuerettigheder, hvorover den pågældende har rådigheden, eller som vedrører en aftale, som den pågældende gyldigt har indgået på egen hånd. Værgen kan heller ikke uden samtykke fra den, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, anlægge retssag, der vedrører en legemskrænkelser eller en freds- eller æreskrænkelser, der er tilføjet den pågældende, medmindre den, der er under værgemål, som følge af manglende forståelse for sagens betydning ikke kan tage stilling hertil.«

59. I § 260, stk. 2, ændres »umyndige og umyndiggjorte, af lavværger for personer, der er sat under lavværgeremål« til:

»personer, der er umyndige, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværeremål efter værgemålslovens § 7.«

60. I § 351 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i et møde efter denne bestemmelse ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.«

61. I § 355 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i det forberedende møde ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.«

62. I § 365 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Retten kan tillade, at en part, der er repræsenteret i retten, deltager i domsforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.

Stk. 5. Retten kan tillade, at en part, der ikke er repræsenteret i retten, eller en rettergangsfuldmægtig deltager i domsforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation, hvis sådan deltagelse af særlige grunde er hensigtsmæssig.«

63. I § 378 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i et forberedende møde ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

64. Efter § 386 indsættes:

»§ 386 a. Retten kan tillade, at en part, der er repræsenteret i retten, deltager i domsforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.

Stk. 2. Retten kan tillade, at en part, der ikke er repræsenteret i retten, eller en rettergangsfuldmægtig deltager i domsforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation, hvis sådan deltagelse af særlige grunde er hensigtsmæssig.«

65. I § 398, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i den mundtlige forhandling ved anvendelse af telekommunikation, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.«

66. § 448 b ophæves.

67. I § 453, 3. pkt., og § 990, stk. 1, 1. pkt., udgår »hæfte eller«.

68. § 456 f, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er en part umyndig, optræder værgen på partens vegne i sagen. Parterne kan i øvrigt optræde på egen hånd uden hensyn til værgemål. Finder retten det påkrævet, at der for en part beskikkes en særlig værgemål, jf. værgemålslovens §§ 47-49, kan denne beskikkes af retten.«

69. I § 456 o, stk. 2, 2. pkt., udgår »med hæfte eller«.

70. Kapitel 43 affattes således:

»Kapitel 43

Værgemålssager

§ 457. Reglerne i dette kapitel anvendes på sager om

- 1) værgemål,
- 2) prøvelse af Rigsombudsmandens værgemålsafgørelser og
- 3) rettens værgebeskikkelse.

§ 458. Sagerne indbringes for byretten på det sted, hvor den, som begæres sat under værgemål eller er under værgemål, har hjemting. Har denne ikke hjemting her i riget, indbringes sagen for Københavns Byret.

§ 459. Som parter anses

- 1) den, som begæres sat under værgemål eller er under værgemål,
- 2) den, der har anmodet om værgemålet, og
- 3) den, der har anmodet om, at Rigsombudsmandens afgørelse indbringes for retten.

Stk. 2. Endvidere kan de i værgemålslovens § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte personer indtræde som part under sagen.

§ 460. Giver den, der begæres sat under værgemål eller er under værgemål, ikke møde ved advokat, beskikker retten en advokat for denne. Retten kan beskikke advokat for andre parter, hvis de har behov herfor.

§ 461. Retten sørger for sagens oplysning og træffer bestemmelse om afhøring af parter og vidner og om tilvejebringelse af lægeerklæringer, erklæringer fra institutioner, udtalelser fra andre sagkyndige samt andre oplysninger. Retten indkalder selv parter og vidner.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler for det, kan retten bestemme, at den, der begæres sat under værgemål eller er under værgemål, ikke må overvære bevisførelsen eller en del af denne. Den pågældende skal, inden sagen afgøres, gøres bekendt med de fremkomne oplysninger, medmindre dette vil stride mod de hensyn, der har ført til udelukkelsen.

§ 462. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 2. Retten kan forbyde offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde.

§ 463. Anmodning om prøvelse af Rigsombudsmandens afgørelse om værgemål har ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer andet.

§ 464. Rettens værgemålsafgørelse træffes ved dom. En foreløbig afgørelse om værgemål træffes dog ved kendelse. Beskikkelse af værge sker ved beslutning eller kendelse.

§ 465. Udgifter ved bevisførelse i henhold til § 461 afholdes af statskassen. Retten kan pålægge en part at erstatte disse udgifter helt eller delvis, såfremt det i øvrigt pålægges parten at betale sagsomkostninger.

§ 466. Anke kan iværksættes af dem, der efter bestemmelsen i § 459 kan optræde som parter under byrettens behandling af sagen.

Stk. 2. Anke sker ved meddelelse til byretten. Meddelelsen kan ske mundtligt til retsbogen. Retten sender meddelelsen og sagens akter til landsretten.

Stk. 3. Under anke behandles sagen i landsretten efter samme regler, som er fastsat i dette kapitel for byretsbehandlingen.

Stk. 4. Anke har kun opsættende virkning, når det bestemmes af den ret, hvis afgørelse ankes, eller af den ret, til hvilken anke sker.«

71. I § 469, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Sager om tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvangsfiksering, beskyttelsesfiksering og aflåsning af døre i afdelingen i henhold til lov om anvendelse af tvang i psykiatrien forelægges dog, så længe patienten ikke er udskrevet, for byretten på det sted, hvor vedkommende psykiatriske sygehus eller afdeling er beliggende.«

72. I § 469, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»I sager om tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvangsfiksering, beskyttelsesfiksering og aflåsning af døre i afdelingen i henhold til lov om anvendelse af tvang i psykiatrien regnes fristerne dog fra det psykiatriske patientklagenævns afgørelse i sagen.«

73. I § 470, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Dommeren påser i øvrigt, at sagen fremmes mest muligt.«

74. § 475 c, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Klageren optræder på egen hånd, selv om den pågældende er umyndig.«

75. Efter § 506 indsættes:

»§ 506 a. Retten kan tillade, at en part, der er repræsenteret i retten, deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der ikke skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.

Stk. 2. Retten kan tillade, at en part, der er repræsenteret i retten, deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.

Stk. 3. Retten kan tillade, at en part, der ikke er repræsenteret i retten, eller en rettergangsfuldmægtig deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, hvis sådan deltagelse af særlige grunde er hensigtsmæssig.

Stk. 4. I det i § 497 omhandlede tilfælde kan skyldneren uanset stk. 1-3 ikke deltage i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation uden billede, og § 191 finder tilsvarende anvendelse.«

76. I § 721, stk. 1, nr. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

77. I § 726, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel i 4 måneder«.

78. § 730, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Er sigtede under 18 år, og har den pågældende ikke indgået ægteskab, tilkommer valget forældremyndighedens indehaver, som er berettiget til at optræde på sigtedes vegne.«

79. I § 731, stk. 1, litra e, udgår »og hæfte«.

80. Efter § 748 indsættes:

»§ 748 a. Retten kan tillade, at sigtede deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig. Skal sigtede afgive forklaring, finder § 191 tilsvarende anvendelse. En eventuel forsvarer skal deltage i retsmødet på samme sted som sigtede, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet møder frem i retten. 1. pkt. gælder ikke i de i § 760, stk. 2, og § 764, stk. 2, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Retten kan tillade, at forsvareren deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det er forsvarligt og sigtede ikke deltager i retsmødet.

Stk. 3. Retten kan tillade, at anklageren deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis

- 1) sigtede ikke deltager i retsmødet,
- 2) anklagerens deltagelse ved anvendelse af telekommunikation med billede er forsvarlig og
- 3) der i øvrigt foreligger særlige grunde.

§ 748 b. Retten kan bestemme, at en sigtet, der er undergivet varetægtsfængsling eller anden frihedsberøvende foranstaltning efter kapitel 70, deltager i et retsmøde om forlængelse af fristen for varetægtsfængslingen eller foranstaltningen ved anvendelse af telekommunikation med billede, når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med retsmødet og sagens øvrige omstændigheder. Dette gælder ikke for retsmøder, hvor der første gang skal tages stilling til forlængelse af en varetægtsfængsling eller varetægtsfængsling i isolation, eller når kæremål behandles mundtligt efter § 767, stk. 2. Skal sigtede afgive forklaring, finder § 191 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Deltager sigtede i et retsmøde om fristforlængelse ved anvendelse af telekommunikation med billede, skal forsvareren deltage i retsmødet på samme sted som sigtede, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet møder frem i retten eller deltager ved anvendelse af telekommunikation med billede fra et andet sted end sigtede. Deltager sigtede ikke i et retsmøde om fristforlængelse, kan retten tillade, at forsvareren deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det er forsvarligt.

Stk. 3. Deltager sigtede i et retsmøde om fristforlængelse ved anvendelse af telekommunikation med billede, eller deltager sigtede ikke i et retsmøde om fristforlængelse, kan retten tillade, at anklageren deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis

- 1) anklagerens deltagelse ved anvendelse af telekommunikation med billede er forsvarlig og
- 2) der i øvrigt foreligger særlige grunde.«

81. I § 754, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Endvidere finder § 186, stk. 3-6, tilsvarende anvendelse.«

82. I § 762, stk. 3, ændres »hæfte« til: »fængsel i højst 30 dage«.

83. I § 765, indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Justitsministeren kan efter forhandling med velfærdsministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er anbragt i institution eller hospital m.v. i medfør af stk. 2, nr. 3 eller 4, når der ikke i øvrigt er taget stilling hertil. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

84. I § 777, 1. pkt., § 997, stk. 4, og § 1018 d, stk. 1, ændres »frihedsstraf« til: »fængselsstraf«, og i § 998, stk. 1, ændres »frihedsstraffe« til: »fængselsstraffe«.

85. § 802, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Afgørelser om beslaglæggelse af sigtedes formue skal tinglyses efter reglerne om tinglysning af værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6.«

86. I § 811 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med velfærdsministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er indlagt på hospital for sindslidende m.v. i medfør af § 809, stk. 2, når der ikke i øvrigt er taget stilling hertil. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

87. § 844 affattes således:

»§ 844. De retsmøder, som afholdes inden domsforhandlingen, er ikke offentlige. Reglerne i § 748 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Begæringer til retten, som ikke fremsættes mundtligt i et retsmøde, stiles skriftligt til retten. Er tiltalte fængslet, kan tiltaltes henvendelse til retten, derunder meddelelse om beviser, tiltalte ønsker fremført, jf. §§ 836 og 838, fremsættes til undersøgelsesrettens retsbog eller for fængselsbestyreren, som har at modtage samme til en dertil indrettet bog. Udskrift tilstilles uden ophold landsrettens kontor og i de i §§ 836 og 838 omhandlede tilfælde tillige statsadvokaten.«

88. § 846 affattes således:

»§ 846. Tiltalte skal, så vidt loven ikke hjemler undtagelse, personligt være til stede under hele domsforhandlingen, så længe tiltalte har adgang til at udtale sig. Dog kan rettens formand, efter at tiltaltes afhørelse er sluttet, tillade tiltalte at fjerne sig.

Stk. 2. Retten kan tillade, at tiltalte deltager i domsforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis tiltaltes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig og der alene bliver spørgsmål om bøde eller fængsel indtil 1 år, konfiskation, rettighedsfrakendelse, tvangsbøder eller erstatning.

Stk. 3. Skal tiltalte afgive forklaring, finder reglen i § 191 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Har retten givet tilladelse som nævnt i stk. 1, skal forsvareren deltage i retsmødet på samme sted som tiltalte, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet møder frem i retten.

Stk. 5. Stk. 2-4 finder ikke anvendelse i sager, hvori nævninger medvirker.«

89. I § 868, *stk. 1*, indsættes efter 7. pkt.:

»Reglerne i § 186, *stk. 3-6*, finder tilsvarende anvendelse.«

90. I § 925, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår », hvis han er under 18 år, hans væрге samtykker heri, og«.

91. I § 925 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Retten kan tillade, at sigtede deltager i et retsmøde efter stk. 1 ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig og der alene bliver spørgsmål om bøde eller fængsel indtil 1 år, konfiskation, rettighedsfrakendelse, tvangsbøder eller erstatning. Reglen i § 191 finder tilsvarende anvendelse. En eventuel forsvarer skal deltage i retsmødet på samme sted som sigtede, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet møder frem i retten.«

92. I § 957, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Reglerne i § 748 a finder tilsvarende anvendelse.«

93. I § 965, *stk. 2*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Hvis anken ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld, finder reglerne i § 748 a tilsvarende anvendelse. Reglerne i § 846, *stk. 2-4*, finder ikke anvendelse.«

94. I § 972, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Reglerne i § 748 a finder tilsvarende anvendelse.«

95. Efter § 985 indsættes:

»§ 985 a. Den Særlige Klageret kan efter Rigsadvokatens begæring tillade, at retsforfølgning i en sag, som er pådømt ved en domstol uden for den danske stat, og hvor tiltalte er frifundet, finder sted her i landet, når betingelserne i § 976, *stk. 1, nr. 1*, er opfyldt.

Stk. 2. § 979, *stk. 2, 1. og 4. pkt.*, § 980, § 981, *stk. 1 og 3*, § 982, *1. pkt.*, og § 985 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Sagen behandles ved byretten efter de almindelige regler om domsforhandling i 1. instans.«

96. § 1000 affattes således:

»§ 1000. Retten eller de lægdommere, der har medvirket ved sagens behandling, kan indstille til justitsministeren, at domfældte benådes. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved udøvelsen af lægdommeres adgang til at afgive indstilling om benådning.«

97. § 1001, *stk. 1*, affattes således:

»Bliver den, som er idømt fængselsstraf, alvorligt syg, ud-sættes fuldbyrdelsen.«

98. I § 1017, *stk. 2*, ændres »med hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

§ 2

I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1069 af 6. november 2008, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 319 af 28. april 2009, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 130 indsættes i *kapitel 12*:

»§ 130 a. Justitsministeren kan efter forhandling med de færøske myndigheder fastsætte regler om, at bestemmelser om advokater i denne lov finder anvendelse på advokater beskikket af de færøske myndigheder.«

2. I § 143 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Justitsministeren kan efter anmodning fra de færøske myndigheder og efter forhandling med Advokatrådet tillade, at Advokatsamfundet varetager de i denne lov nævnte opgaver på Færøerne.«

§ 3

I lov for Færøerne om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 13. maj 1981, som sat i kraft for Færøerne ved lov nr. 794 af 26. november 1986 og som ændret senest ved § 2 i lov nr. 365 af 2. juni 1999, foretages følgende ændring:

1. § 12, *stk. 1, nr. 5*, affattes således:

»5. Værgemål.«

§ 4

I lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m.v., som sat i kraft ved anordning nr. 228 af 20. juni 1959 og som ændret senest ved anordning nr. 151 af 21. marts 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *nr. 1*, affattes således:

»1) Er kvinden under 18 år, og har hun ikke indgået ægteskab, skal der indhentes samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden, medmindre afgørende omstændigheder taler derimod.«

2. § 2, *nr. 2*, affattes således:

»2) Er kvinden på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling, alvorligt svækket helbred eller af andre årsager ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan begæringen om dettes foretagelse fremsættes af en hertil beskikket særlig væрге. For beskikkelse af denne væрге finder bestemmelsen i værgemålslovens § 50 tilsvarende anvendelse. Hvis kvinden er på en institution m.v. omfattet af lov for Færøerne om offentlig forsorg, kan også vedkommende institutionsleder uanset værgemålslovens § 16 anmode om beskikkelse af en særlig væрге.«

§ 5

I lov nr. 234 af 3. juni 1967 om sterilisation og kastration, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 73 af 14. marts 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Er denne på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling, alvorligt svækket helbred eller af anden grund varigt eller for længere tid ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan begæring fremsættes af en særligt beskikket værge. For beskikkelsen af denne værge finder bestemmelsen i værgemålslovens § 50 tilsvarende anvendelse.«

2. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er den, på hvem indgrebet skal foretages, en person under 18 år, der ikke har indgået ægteskab, er den pågældende sindssyg eller hæmmet psykisk udviklet, eller findes det i øvrigt på grund af ansøgerens sjælelige tilstand, herunder svag begavelse, betænkeligt, at denne på egen hånd fremsætter begæring, skal begæringen tiltrædes af værgen, eventuelt en dertil beskikket særlig værge. For beskikkelsen af denne værge finder bestemmelsen i værgemålslovens § 50 tilsvarende anvendelse.«

§ 6

I lov nr. 563 af 4. oktober 1919 om lens, stamhuses og fideikommisgodrs overgang til fri ejendom foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om midlernes forvaltning og anbringelse.«

§ 7

I lov nr. 458 af 30. juni 1993 om folketingsvalg på Færøerne foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »umyndiggjort« til: »under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6«.

2. I § 18, stk. 2, ændres »umyndiggørelse, ophævelse af umyndiggørelse« til: »iværksættelse eller ophævelse af værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6,«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lov for Færøerne om rettens pleje § 93, stk. 4, § 115 b, § 119, stk. 2, nr. 1, § 148 a, § 149, stk. 1-6, § 154, stk. 2, § 155, nr. 2, § 156 a, § 158, § 189, stk. 3, § 257, § 260, stk. 2, § 448 b, § 453, 3. pkt., § 456 f, stk. 2, § 456 o, stk. 2, 2. pkt., kapitel 43, § 469, stk. 1, 2. pkt., § 469, stk. 4, 3. pkt., § 470, stk. 3, 3. pkt., § 475 c, stk. 1, 2. pkt., § 535, stk. 1, 1. pkt., § 650, stk. 1, 1. pkt., § 721, stk. 1, nr. 1, § 726, stk. 2, § 730,

stk. 1, 2. pkt., § 731, stk. 1, litra e, § 762, stk. 3, § 765, stk. 5, § 777, 1. pkt., § 802, stk. 1, 2. pkt., § 811, stk. 2, § 895, stk. 6, § 925, stk. 1, 1. pkt., § 990, stk. 1, 1. pkt., § 997, stk. 4, § 998, stk. 1, § 1017, stk. 2, § 1017 a, stk. 4, og § 1018 d, stk. 1, som affattet henholdsvis ændret ved denne lovs § 1, nr. 6-8, 47-52, 56, 58, 59, 66-74, 76-79, 82-86, 90 og 98, samt §§ 2-7 træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse. Ministeren kan herunder bestemme, at de i 1. pkt. nævnte bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Lov for Færøerne om rettens pleje § 32 b, § 149, stk. 7, § 174, stk. 2 og 3, § 186, stk. 2, 3. pkt., § 186, stk. 3-6, § 191, § 748 a, § 748 b, § 754, stk. 2, 2. pkt., § 844, § 846, § 868, stk. 1, 8. pkt., § 925, stk. 7, § 957, stk. 1, 3. pkt., § 965, stk. 2, og § 972, stk. 2, 2. pkt., som affattet henholdsvis ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, 48, 53-55, 57, 80, 81, 87-89 og 91-94, træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse. Lov for Færøerne om rettens pleje § 32 a, § 351, stk. 7, § 355, stk. 5, § 365, stk. 4 og 5, § 378, stk. 2, § 386 a, § 398, stk. 2, 3. pkt., og § 506 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, 60-65 og 75, finder anvendelse på telekommunikation med billede efter justitsministerens nærmere bestemmelse. Ministeren kan herunder bestemme, at de i 1. pkt. nævnte bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 9

Stk. 1. Lov for Færøerne om rettens pleje § 119, stk. 2, nr. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, finder ikke anvendelse for personer, der inden lovens ikrafttræden er blevet autoriseret som advokatfuldmægtige på Færøerne.

Stk. 2. Personer, der har bestået juridisk kandidateksamen før den 1. januar 1997, kan beskikkes som advokat, uanset at de ikke opfylder betingelsen i lov for Færøerne om rettens pleje § 119, stk. 2, nr. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11.

Stk. 3. Lov for Færøerne om rettens pleje § 123, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, finder ikke anvendelse for advokater, der inden lovens ikrafttræden er indtrådt i et fællesskab af advokater eller har erhvervet aktier eller anpartar i et advokatselskab.

Stk. 4. En advokat eller en autoriseret fuldmægtig, der inden lovens ikrafttræden har påbegyndt behandlingen af en retssag for Sø- og Handelsretten, kan færdiggøre behandlingen af denne sag uanset bestemmelsen i § 132 i lov for Færøerne om rettens pleje, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27.

Stk. 5. Klager over vederlag, som en advokat eller et advokatselskab har forlangt for sit arbejde, der er indgivet inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i kapitel 15 a i lov for Færøerne om rettens pleje.

Givet på Christiansborg Slot, den 12. juni 2009

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Brian Mikkelsen